

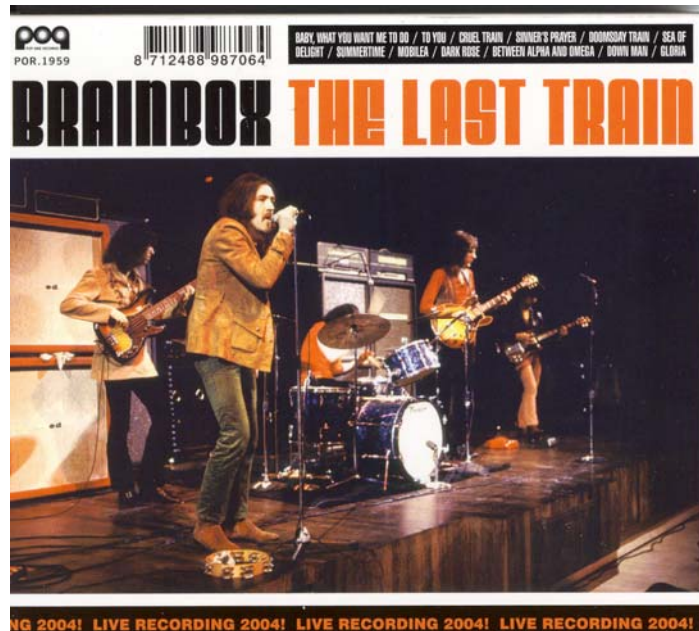
Brainbox – The last train

Bezocht onlangs met mijn broer in Utrecht een van de voorstellingen uit de afscheidstournee van Brainbox naar aanleiding waarvan een live cd werd uitgebracht, The last train. De cd is als het concert dat wij bezochten: onvergetelijk en fantastisch.

Wie kent niet Brainbox? Helaas, velen zal het weinig zeggen maar Brainbox was zonder meer de eerste echte supergroep die Nederland voortbracht, legendarisch vanaf de eerste dagen van haar bestaan, vanaf haar eerste hit "Down man" uiteraard niet ontbrekend op concert en cd.

Wat maakte Brainbox zo bijzonder? Het was niet alleen Kaz Lux, niet enkel de fabelachtige gitaristen als Jan Akkerman, Rudie de Queljoe of John Schuursma, niet alleen de rythmsectie die stond als een huis met Pierre van der Linden op drums en Eric Bagchus op bas. Het was de combinatie van al deze muzikanten die allen hun sporen allang verdiend hadden in de Nederlandse popscene. Het was hun vermogen om een volstrekt eigen en nieuw geluid neer te zetten, of het nu om eigen composities ging (Dark Rose, Down man, Dedicated to you enzovoorts) of de vertolking van klassiekers (Summertime, Gloria en nog veel meer).

Voor mij persoonlijk evenwel is Kaz Lux de exponent bij uitstek van deze supergroep. Een zanger met een prachtige stem en een volstrekt persoonlijke klank, uit duizenden herkenbaar. Een zanger met soul en vooral met charisma en persoonlijkheid. Een zanger die zijn stijl, zijn muziek trouw is gebleven en die



een groot aantal cd's heeft uitgebracht met als laatste parel Dismantled swansongs. Beluister deze plaat, zeer bijzonder! Terecht werd Lux door Oor uitverkoren als de beste Nederlandse zanger van de twintigste eeuw en wat mij betreft is dat nog veel te weinig eer. Hij wordt geteisterd door een extreem hinderlijke gehoorbeschadiging. Moge dit hem niet verhinderen zijn prachtige muziek te blijven maken!

Het hele scala aan Brainbox songs passeert de revue. Voor wie rock and blues een goed hart toedraagt is deze cd

een onmisbare schakel. Het plezier spat ervan af, evenals het vakmanschap. Een enkel woord nog voor de gitaristen: Rudie de Queljoe heb ik vaak gezien, vanaf het moment dat hij als gitarist aan de weg begon te timmeren. Een vakman die zijn gitaar werkelijk alles kan laten doen, de rust zelve op het podium met een feilloos gevoel voor de klankkleur van de songs. Hoe anders is John Schuursma die ik

dit keer voor het eerst zag: een bedaarde, oudere gitarist (maar wellicht niet ouder dan zijn medemuzikanten) met een enigszins verbeterde houding, de hals van zijn gitaar bijna plat drukkend alsof hij hem elk moment kan verliezen maar wat een ongelooflijk mooie finger picking techniek! Deze Schuursma heeft een volstrekt eigen geluid, het is een genot om hem te zien en horen spelen, ik kon er geen genoeg van krijgen. En met een ongelooflijke vingervlugheid! Laat spelen die man, laat hem nog vele platen uitbrengen!

U begrijpt het al, kopen die cd! Hij is niet bij uw platelaar te krijgen, u moet hem bestellen via internet, klik gewoon door naar Brainbox The last train en u vindt uw weg. En wie iets meer te weten wil komen over de Nederlandse popgeschiedenis, die bezoeken de uiterst heldere en informatieve website www.popinstituut.nl.

Enno Nuy, september 2004